

OFFERTORYJA (2) *sb f*

offertoryja (1), **ofertorzyja** (1), [**ofaltorzyja**]; offertoryja *KrowObr*; ofertorzyja *BielKron*.

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w offertorzyjny); w ofaltorzyja pierwsze a pochylone.

sg A ofertorzyją (1). ◇ I offertoryją (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Wiersz z psalmu lub jakieś zdanie dostosowane do uroczystości danego dnia, odmawiane w każdej mszy przed ofiarowaniem chleba i wina (1) :*

*W połączeniu szeregowym (1): [papież Grzegorz] Vstávil thež we mšzy [...] śpiewania wšelákie/ kirye eleyzon/ ofertorzyą [ofaltorzią *BielKron 1551 69*]/ komunią/ pśalmy/ y wiele inego śpiewania. *BielKron 164.**

2. *Zwyczaj przynoszenia przez wiernych do kościoła różnych darów na ofiarę (1) : ná niekthorych mieyfcách pieniądze kładą ná ołtarz y to offertoryą zową. *KrowObr 196.**

Cf OFFERTA, OFFERTORYJUM

LWil